

Юліана Казімова,
старший викладач кафедри журналістики
та засобів масової комунікації
Інституту права, психології та інноваційної освіти
Національного університету «Львівська політехніка»

Yuliana Kazimova,
Senior lecturer of the Department of Journalism
and Mass Communication,
Institute for Law, Psychology, and Innovative Science
Lviv Polytechnic National University
 <https://orcid.org/0000-0002-0438-0587>
✉ Yuliana.R.Kazimova@lpnu.ua

ЛЬВІВСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ВИКЛИКИ

LVIV TELEVISION: PROBLEMS AND CHALLENGES

АНОТАЦІЯ. Стаття присвячена аналізу проблем Львівського телебачення в процесі його діяльності у різні періоди. Дослідження проблем Львівського телебачення є важливим, адже українське телебачення загалом не один раз стикалося із низкою труднощів у процесі своєї діяльності, що продовжується постійно, але різною мірою, адже проблеми виникають, відповідно до змін та вимог суспільства. Львівське телебачення зокрема, окрім загальних проблем, відомих українському телебаченню, мало і має свої особливі проблеми. Окрім загальних труднощів таких, як проблема дотримання принципів об'єктивності, чесності, стандартів професійної етики, змагання та конкуренція традиційного телебачення з інтернет-телебаченням, заангажованості телеканалів, є ще й проблеми суто Львівського телебачення: реформування телеканалу, звільнення журналістів, зміна назв і керівництва телеканалу, а також плутанина між телеканалом «Суспільне Львів» і «Львів-ТБ» та інші сучасні виклики телебачення.

Темою цього дослідження є саме Львівське телебачення. Задля детальнішого дослідження специфіки роботи та труднощів, проблем Львівського телебачення взято журналістські публікації, думки журналістів та статті науковців з проблем телебачення. У цій статті визначено певною мірою види проблем Львівського телебачення.

Метою дослідження є визначення різних проблем Львівського телебачення. Ця тема є актуальною тому, що, у зв'язку зі змінами в суспільстві та різними труднощами на шляху роботи журналістів Львівського телебачення, виникала потреба боротися за свій телеканал та місце роботи, відстоювати права. Відповідно, завдання дослідження полягають у визначенні суті проблем Львівського телебачення та українського телебачення загалом та способів їх подолання.

Об'єктом дослідження є проблеми українського телебачення в цілому. Предметом є труднощі та проблеми Львівського телебачення. Новизна дослідження полягає в тому, що враховано свіжі матеріали та публікації дослідників телебачення. Також новизною дослідження є те, що проаналізовано поточний стан телебачення.

У зв'язку з вищезазначеними проблемами телебачення, журналісти мають працювати над тим, щоб їхні права не забирали, не зменшували, вони повинні бути незаангажованими, дотримуватися принципів порядності, чесності, об'єктивності, мають думати над тим, як зацікавити телеглядача, щоб він повністю не залишав традиційне телебачення.

Ключові слова: телебачення України; труднощі телебачення; Львівське телебачення; проблеми Львівського телебачення.

ABSTRACT. The study of the problems of Lviv television is important because Ukrainian television, in general, has repeatedly encountered a number of difficulties in the process of its activities, which continue constantly, but to different degrees, because problems arise in accordance with changes and demands of society. Lviv television, in particular, in addition to the general problems known to Ukrainian television, has had its own special problems. In addition to general difficulties such as the problem of maintaining objectivity, honesty, compliance with ethics, competition between traditional television and Internet television, and the

bias of television channels, there are also problems of purely Lviv television, such as reforming the television channel, the process of dismissing journalists, changing the names and management of the television channel, as well as confusion between the television channel, which is now called «Suspilne Lviv» with «Lviv-TV» and modern challenges of television.

The subject of this study is Lviv Television. For a more detailed study of the specifics of the work and difficulties, problems of Lviv Television, journalistic publications, opinions of journalists, and articles of scholars on television problems were taken. This article defines the types of problems of Lviv Television. The purpose of the study is to identify various problems of Lviv Television. This topic is relevant because, due to changes in society and various difficulties in the work of journalists of Lviv Television, there was a need to fight for their TV channel and place of work to defend their rights. Accordingly, the tasks of the study are to determine the essence of the problems of Lviv Television and Ukrainian television in general, and ways to overcome them.

The object of the study is the problems of Ukrainian television in general. The subject is the difficulties and problems of Lviv television. The novelty of the study is that it takes into account fresh materials and publications of television researchers. The novelty of the study is also that the current state of television is analyzed.

In connection with the above-mentioned problems of television, journalists must work to ensure that their rights are not taken away or reduced; they must be unbiased, adhere to the principles of decency, honesty, and objectivity, and think about how to interest the viewer so that he does not completely leave traditional television.

Keywords: Ukrainian television; difficulties of television; Lviv television; problems of Lviv television.

© Ю. Казімова, 2025

Вступ. Труднощів та проблем сучасного Львівського телебачення є чимало, адже від початку його створення та в процесі розвитку час від часу виникали певні ситуації, з якими інколи воно зустрічається і в наш час. Одна із сучасних проблем телебачення досліджена у статті науковиці В. Бабенко «Інформаційний перехід телебачення на нові платформи мовлення: український досвід», у якій розглянуто трансформаційні процеси переходу класичного телебачення на нові платформи мовлення [1]. Також у вищезазначеному дослідженні проаналізовано основні етапи розвитку цифрових медій, зокрема, появу зручних мультимедійних платформ, що суттєво розширили кордони інтернет-комунікації [1].

Актуальність цієї теми зумовлена тим, що її треба досліджувати, щоб розуміти, з якими проблемами загалом зустрічається сучасне Львівське телебачення та бачити перспективи їхнього вирішення.

Метою статті є характеристика проблем Львівського телебачення та процес їхнього виникнення та вирішення. Ця тема є важливою тому, що через різні проблеми Львівського телебачення

відбувався вплив, який затримував його розвиток, саме тому важливо зрозуміти, чому це відбувалося та як це вдавалося зупиняти. Відповідно до цього, завданнями дослідження є визначення сутності проблем Львівського телебачення та хід їхнього виникнення та вирішення.

Об'єкт дослідження – проблеми сучасного телебачення в загальному плані. **Предметом** є труднощі та проблеми власне Львівського телебачення. Новизна дослідження полягає в тому, що вперше зібрано, структуровано та проаналізовано основні проблеми Львівського телебачення.

У процесі дослідження вивчено саме сучасний стан проблем телебачення, у порівнянні з попередніми труднощами у різні періоди розвитку телебачення. Як було зазначено вище, однією із сучасних проблем телебачення є його конкуренція із інтернет-телебаченням. Велику увагу цьому приділяє у своїх дослідженнях В. Бабенко. Автор зосереджує увагу на пріоритетних напрямках інтернет-телебачення в Україні. Як зазначає дослідниця, індустрія нових медій дигіталізувала традиційні засоби масової комунікації, які, намагаючись не втратити конкурентоспроможність на ринку і керуючись логікою розвитку мульти-

медійних технологій, інтенсивно забезпечують свою присутність в Інтернеті [1].

Як зазначено у дослідженні, класичні медіа переживають своєрідний транзитний період, переходячи до онлайнної інформаційної парадигми. Такий крок викликаний цифровою революцією, потребою аудиторії в оперативній та зручній формі висвітлення подій, конкурентоспроможністю Інтернету [1]. В сучасних умовах значно активізуються зусилля прихильників нових засобів комунікації створювати «посттелевізійні медіа» в Інтернеті з максимальним залученням інтерактивних технологій, адже «далекобачення» завжди було одним із домінуючих засобів комунікації, поєднуючи в собі аудіальні та візуальні канали інформування [1].

Отже, основною метою цього дослідження є визначення суті проблем Львівського телебачення. Завданнями є характеристика проблем телебачення та їхня специфіка, способи подолання.

Методи дослідження. Дослідження проблем Львівського телебачення ґрунтується на загальнонаукових принципах, серед яких: історизм, конкретність, системність, пізнавальність. Комплексно-аналітичний метод використовували для оцінки рівня важливості проблем на Львівському телебаченні. Для розкриття теми був використаний описовий метод та метод узагальнення.

Результати дослідження. Важливим є те, що альтернативні інформаційні технології, які є конкурентами традиційного телебачення, збагачені оригінальними ідеями та спостереженнями Дж. Гола, Р. Крейга; Н. Габор, Л. Городенко, В. Гоян, О. Гояна, Ю. Залізняка, Б. Потятиника, конвергенція телекомунікації та інтернет-середовища запропоновані в працях С. Жаб'юк, Ю. Лавриш, А. Полісученко, Л. Федорчук, О. Ятчук [1]. Директор зі стратегічного маркетингу О. Захарова зазначає, що інтернет – це питання виходу у новий простір, формування іміджу серед молоді аудиторії, для якої телеперегляд не є щоденною звичкою й потребою. Але в цілому, на її думку, потенціал цього різновиду медіа великий, і багато доступних в Інтернеті інструментів неможливо отримати в інших медіях: «Тому розвиток цього напрямку повинен бути стратегічним пріоритетом» [1].

Окрім проблеми конкуренції традиційного телебачення із новим інтернет-телебаченням, є

ще низка інших питань. Проблемно-змістовий аналіз українського телебачення досліджував науковець, доцент факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка, Паславський І. у своїй праці «Українське телебачення: проблемно-змістовий аналіз» [2]. І. Паславський зазначає, що в цьому дослідженні йому вдалося виокремити та проаналізувати фактори, що впливають на діяльність телевізійних редакційних колективів у період нових політичних, економічних та безпечових обставин [2]. Зауважено, що загальноукраїнські авторитетні телевізійні канали, які мають найвищу популярність та стали високі рейтинги, є олігархічними засобами масової інформації, що вирізняються високим рівнем політичної заангажованості [2]. З'ясовано також, що українське телебачення широко практикує звуження тематичного спектру передач, репортажів та програм, наслідком чого є невиправдане домінування в телевізійному просторі розважально-гумористичних жанрів, відстороненої «тривел-журналістики», надмірного засилля серіалів іноземного виробництва та морально застарілої, не найвищої якості, кінопродукції [2].

Іншими проблемами сучасного телебачення України є також надмірна заполітизованість практично всіх найбільших загальнонаціональних телеканалів, до того ж, українське телебачення невпинно втрачає мислячого, знаючого та вдумливого реципієнта [2]. Інтелігенція вже не перший рік шукає і задовольняється іншими джерелами інформації. Насторожує і тривожить звуження жанрово – тематичного спектру загальнонаціональних телевізійних компаній [2]. Як наслідок, маємо надмірне домінування, а точніше – відверте засилля розважальних, гумористичних, кулінарних передач, а також ток-шоу та нескінченних серіалів – не найкращої, як відомо, кінопродукції [2].

Щодо власне проблем Львівського телебачення, то варто відзначити, що у ІА «Львівський портал» було подано матеріал у 2018 році (Андрія Котенського) під назвою «“ТРК Львів – Суспільне мовлення”. Реформа чи зрада?», у якому журналіст розповів про те, що у Львові пікетували ТРК «Львів», що є регіональною дирекцією Національної суспільної телерадіокомпанії України, через звільнення 70% складу телекомпанії і невизначе-

ність концепції оновленого регіонального мовника [4]. Як стало відомо з цієї публікації, проблемою Львівського телебачення на той час було звільнення працівників. Тоді вдалося зібрати думки безпосередніх учасників подій. Проте реальних кроків виходу з ситуації чи окреслення шляху подолання конфлікту у розмові з новим керівництвом телебачення та звільненими журналістами кореспондент так і не почув [4]. Як написано у вищезазначеному матеріалі, за словами журналістки Анни Кузюти, громадськість хоче почути суть нової концепції «ТРК Львів – Суспільне мовлення», і за яким принципом звільнятимуть його працівників [4]. У статті далі було зазначено, що якщо говорити в контексті побудови чесного суспільного телебачення, то виник закономірний скандал та резонанс довкола телеканалу, який вочевидь потрібно оптимізувати [4]. Згодом у матеріалі було додано про те, що сказала Анна Кузюта (журналістка), яка зауважила, що серед учасників акції не було людей, які претендують на якісь посади, або мають якусь зацікавленість, окрім громадської, а також те, що «в рамках цих реформ звільняють людей, які за все своє життя довели відданість людям та країні, зокрема Оксану Клим, яка є журналістом «ТРК Львів» та відомим волонтером» [4].

Іншим журналістським матеріалом, який висвітлює проблему Львівського телебачення, була стаття у «Четвертій студії» (4studio) під назвою «ТРК “Львів” ліквідували, а Суспільне так і не створили, – з дискусії у Львові (2018 р.)» [3].

У цій статті зазначено, що після перетворення ТРК «Львів» на філію суспільного мовлення на екрані не з'явилися нові програми, а саме: «“Львівське Суспільне” перетворилося на корпункт “Суспільного” у столиці» [3]. Відзначено також, що телеведуча та волонтер Ксенія Клим заявила, що оскільки крапки у цій реформі ще не поставлено, тож наразі «ми ще будемо сподіватись, що ця реформа ще таки вдасться» [3]. Але, за її словами, реформа почалась уже давно, проте у Києві так і не показали, як саме вона відбуватиметься [3]. На зустрічі ж, яка відбулась у приміщенні на «Високому замку» у Львові обіцяли, що телебачення Суспільне буде відкритим та публічним для усіх: «Зараз ми бачимо 3 години ранкового ефіру. Ця програма нічим не відрізняється від тієї, яка виходила і раніше багато років. Новинний блок зараз повністю цензурується з

Києва. Те, що йде у ефір, повністю узгоджується з Києвом. Також ввечері 40 хвилин йде “Тема дня”, яка також не представляє з себе нічого нового», за словами Ксенії Клим [3].

Ще одна проблема Львівського телебачення, яка була раніше, ще у 2005 році, є висвітлена у матеріалі «Львівського порталу» (2005 р., підготувала Людмила Томашевська) під назвою «Львівське телебачення в очікуванні революції», у якому мова йшла про те, що зміни, що відбуваються в українському суспільстві протягом останніх місяців, не оминули і вітчизняні медіа [6]. Особливо це стосується телебачення, яке закономірно вважається найдинамічнішою і наймасовішою часткою ЗМІ [6]. У цій статті відзначено, що не можна сказати, що ці зміни є аж надто стрімкими та кардинальними, однак принаймні заявлені нові принципи інформаційної політики, поява нових облич та нового формату телепередач однозначно привертають увагу [6]. У статті також зазначено, що зміни стосуються і цієї структури. Додано також й про те, що мало хто у Львові вірить, що обласне телебачення зможе стати цікавим сучасним каналом, адже глядачів довго привчали до протилежного [6]. Як відомо, Львівське обласне державне телебачення було створене 45 років тому. На той час це було перспективне, цікаве телебачення, яке вигідно вирізнялося на тлі загальної офіційної сіратини місцевою родзинкою, особливо у галузі культурно-мистецьких чи суспільних програм [6]. Львів'яни залюбки дивились своє телебачення, а найпопулярніших телеведучих знали в обличчя і впізнавали на вулицях. Ситуація, на жаль, змінилася не в кращий бік у часи Незалежності України [6]. Революційні зміни на Львівщині, обрання нових органів влади, врешті зайняття ЛОДТРК прочорноволівської позиції призвело до того, що більшість ефірного часу Львівського телебачення зайняло транслявання сесійних засідань обласної ради [6]. Приблизно в цей момент і втратився зв'язок з масовим глядачем. Посприяло цьому і створення комерційних телерадіокомпаній з новими, «живими» ідеями, які буквально переманили глядача на свій бік [6]. Провісником нової політики на Львівському телебаченні став тодішній директор Борис Шайдецький, згодом – його наступник Мирослав Скуратко [6]. На тлі

центральної телеканалів, які все більше намагалися „купити” глядача цікавими програмами, якісними фільмами, динамічними випусками новин, Львівське телебачення дедалі більше скочувалося в рутину офіційності та містечковості [6]. Спроба нової редакційної політики пов'язана з приходом до керівництва ЛТБ Володимира Кметика, який посів чільну посаду на телебаченні у 1994 році [6]. Кметик, який до того часу керував кіностудією «Галичина-фільм», відзначався менеджерськими здібностями і новими ідеями. З'явилися цікаві проекти, створювалися нові програми, змінилася специфіка роботи [6]. Проте період Кметика, якого до всього ще й привселюдно звинуватили у фінансових зловживаннях, виявився недовгим [6]. Уже у 1996 році ЛОДТРК опинилося під егідою Олександра Масляника, за чією спиною бовваніла амбітна фігура тодішнього керманіча політичної роботи в обласній адміністрації Василя Базіва [6]. Спроби змін поступово вщухли, і Львівське телебачення знову повернулося до ролі своєрідного телерупора обласної влади. Заміна Масляника на Ярослава Климовича, керівника Львівського обласного телебачення (на той час) нічого принципово не змінила [6]. ЛТБ справно інформувало глядача про досягнення чиновників облдержадміністрації, а у вільний від пропаганди час, втомлені ведучі годинами мляво обговорювали із черговими гостями актуальні, на їх думку, проблеми [6]. Масовий глядач реагував на це відповідно, просто перемикаючи канал. Сучасний стан Львівського обласного телебачення фахівці журналістської справи називають справжнім занепадом: застаріле обладнання, через яке втрачається якість продукції, одноманітність тем (мова іде про стан на 2005 рік) [6]. На рекламі ЛТБ заробляло приблизно 1,5 млн. гривень в рік, 2005 року (на деяких українських каналах річний рекламний дохід становить 500-600 млн. доларів) [6]. З майже 400 працівників ЛТБ близько 80 відсотків – були пенсіонери, що часто жили категоріями радянського часу. Про свіжі ідеї та нові проекти за цих обставин годі й говорити [6].

Далі у вищезазначеному матеріалі ідеться про те, що Львівське телебачення нині потребує свіжої крові. І насамперед у керівництві. Розмови про зміну керівництва Львівського телеба-

чення ведуться давно, а з початку «помаранчевої революції» цієї зміни очікують з дня на день [6]. Ще 14 грудня минулого року (2004) сесія облради висловила недовіру Ярославу Климовичу і звернулася до Президента України та в.о. Прем'єр-міністра з вимогою звільнити його із займаної посади [6]. Не можна сказати, що нове обласне керівництво не докладає зусиль до вирішення проблеми [6]. Не далі, як 25 квітня голова ЛОДА Петро Олійник надіслав лист до Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України Іванові Чижу з проханням розірвати контракт із Генеральним директором Львівської обласної державної телерадіокомпанії Ярославом Климовичем [6]. Однак листи йдуть, Климович залишається (2005) [6]. Найбільш парадоксальним у цій ситуації виглядає ставлення працівників самого ЛТБ до власного директора [6]. Не секрет, що Ярослав Климович ніколи не користувався особливою популярністю у власних підлеглих. Сформувалася навіть своєрідна опозиція до керівництва серед багатьох телевізійників [6]. Однак нещодавно працівники ЛОДТРК на своїх зборах дружно підтримали власного директора. Це сталося тому, що можливо, не хотіли змін і з новим директором могло прийти багато нового, а зі змінами – обов'язки, до яких далеко не всі готові [6]. Окрім того, не виключено, що на ЛТБ бояться не абстрактних змін, а конкретних претендентів на крісло директора ЛТБ [6]. Журналістський телеринок у Львові не надто великий, всі знають всіх, і спогади про колишню співпрацю не завжди є найкращими [6]. Схоже лише, що колектив ЛТБ сьогодні вирішив керуватися давньою сентенцією – знайоме зло краще, ніж незнайоме (2015 рік) [6].

Варто відзначити також, що “Високий Замок” на своїй інтернет-сторінці подав статтю під назвою «Телекомпанія “Львів-ТБ” – це не ТРК “Львів”!» (2016 р.) [8]. Це важливо для уникнення плутанини між телеканалами.

У цій статті мова іде про те, що на наступному засіданні сесії Львівської обласної ради (26 січня) вирішуватимуть долю комунального підприємства Телекомпанія «Львів-ТБ» [8]. Тут велася мова про інше телебачення Львівщини. Отже, на цей день призначено звіт директора телекомпанії Ярослава Антонійчука [8]. «Своє телебачення», яке фінансується з обласного бю-

джету, депутати ради створили ще 2000 року [8]. Тепер, із новою депутатською каденцією, обласна рада вирішила «проінвентаризувати» усі свої комунальні підприємства (а їх є близько сорока), аби подивитися, чи ефективно вони працюють, а також «із прицілом» на можливу оптимізацію [8]. У Львівській обласній раді відбулися громадські слухання щодо діяльності телекомпанії «Львів-ТБ» [8].

Усі виступаючі (депутати, представники громадських організацій, журналісти львівських ЗМІ) були однастайні в одному – телекомпанія потрібна, і її однозначно треба зберегти [8]. До речі, це єдина телекомпанія, яка транслює засідання Львівської обласної ради у прямому ефірі. Однак в обласному бюджеті на 2016 рік депутати передбачили фінансування телекомпанії у 2 мільйони 800 тисяч гривень [8]. Директор «Львів-ТБ» Ярослав Антонійчук та його заступники переконували, що сума замала [8]. Деякі депутати аргументували своє рішення тим, що керівництво каналу недостатньо залучає кошти з інших джерел, канал не популярний (досі не відомо, який є його рейтинг з точки зору провідних соціологічних агенцій), а відтак рекламодавець не поспішає розмішувати рекламу [8]. Торік канал заробив на рекламі лише 280 тисяч гривень, а це надто мало, порівняно з іншими місцевими телекомпаніями [8].

Суттєвим мінусом «Львів-ТБ» є те, що він транслюється лише на кабельних і супутникових каналах, відтак його не може бачити більшість глядачів у районах, як зазначено у вищезгаданій статті [8]. Але так було не завжди – свого часу телеканал мав ліцензію на право 4-годинного мовлення на «12 каналі» (Львівська обласна телерадіокомпанія), тобто його бачили глядачі аналогового телебачення в усій області [8]. Як зазначив представник Нацради з питань телебачення та радіомовлення у Львівській області Петро Цеголко, в історії цієї телекомпанії був період, коли її очолював Михайло Хвойницький (нині – генеральний директор Львівської обласної державної телерадіокомпанії (ТРК «Львів»), і вона тоді була лідером з порушень законодавства та умов ліцензії [8]. «Нацрада дала три попередження цій телекомпанії, – сказав Петро Цеголко. – Відтак чотири години мовлення, на які у комунального телебачення була ліцензія

на «12 каналі», відійшли у небуття [8]. Це просто нонсенс, але так сталося [8]. Зараз Львівська область в унікальній ситуації: державне телебачення в усіх областях України по суті припинило діяльність: відбулася його реорганізація, і воно фактично стало Львівською філією Національної телерадіокомпанії України [8]. І тут львівська громада має унікальний шанс – мати своє власне телебачення. Цій команді, яка зараз працює на ТРК «Львів», вдалося забезпечити 24 години професійного мовлення [8]. Вони роблять якісний професійний продукт, тому його і закуповують інші кабельні мережі, провайдери програмної послуги в інших областях України [8]. Львівська область має гордитися тим, що ми доносимо до інших частин України державотворчі процеси, які у нас відбуваються. Це плюс, якого не має жоден канал у жодній області. Не можна не використати це і знищити телеканал» [8].

У статті далі було додано інформацію, що менеджмент телеканалу повинен надати депутатам конкретні пропозиції щодо розвитку телекомпанії та обґрунтувати, на що витратять виділені кошти [8]. Каналу потрібні серйозна промоція і розкрутка. Також шкодить йому і те, що пересічний глядач просто банально плутає назви – ТРК «Львів» і «Львів-ТБ», а тим часом ці дві організації є конкурентами [8]. Після того, як питання розглянуть на сесії обласної ради, до кінця лютого депутати мають визначитися, чи збільшувати фінансування комунальному підприємству ТРК «Львів» [8].

Отже, в результаті дослідження вдалося визначити, що Львівське телебачення стикалося із різними проблемами, серед яких і конкуренція з інтернет-телебаченням, і заангажованість, і плутанина ТРК «Львів» з «Львів-ТБ», і з реорганізацією, про що свідчать вищезазначені матеріали, проте також є й інші проблеми.

Додамо, що ТРК «Львів» у часи отримання своєї нової назви «UA: Львів» зазнав низку значних труднощів у процесі реформування та адаптації до нових умов мовлення [5]. Однією з основних проблем стало значне скорочення штату: з 315 працівників залишилося лише 76 [5]. Це призвело до закриття кількох програм, зокрема «Екологічний вісник», «Золота провінція», «Нова цивілізація», «Європейська інтеграція» та «Зона

конфлікту» [5]. Генеральний директор телеканалу пояснив це низькою якістю контенту та необхідністю підвищення стандартів виробництва [5]. Крім того, Львівська обласна державна адміністрація (ЛОДА) вирішила вилучити у ТРК «Львів» ефірну техніку, передавши її безкоштовно телеканалу Львівської обласної ради [5]. Це рішення викликало обурення серед працівників, які вважають приміщення історично значущим та важливим для колективу [5]. У відповідь на ці зміни, працівники ТРК «Львів» провели пікет під стінами Львівської обласної ради, закликаючи до підтримки та захисту місцевого телебачення з багаторічною історією [5]. Вони висловили занепокоєння щодо майбутнього телеканалу та його ролі в інформаційному просторі регіону [5].

Загалом, «UA: Львів» стикалося з викликами, пов'язаними зі скороченням бюджету, мінливими умовами мовлення та необхідністю адаптації до нових стандартів [5]. Ці фактори впливали на якість та різноманітність контенту, що пропонувалися глядачам, а також на стабільність роботи колективу [5].

За час нової назви «Суспільне Львів» (попередня – «UA: Львів») зазнає низки труднощів, пов'язаних із реорганізацією та адаптацією до нових стандартів суспільного мовлення [5]. Основні проблеми тоді включали: скорочення штату та змінену структуру, адже у процесі реформування кількість працівників філії значно зменшилася, а деякі посади, зокрема керівників філій, були ліквідовані, фінансові обмеження та технічне забезпечення було проблемою, адже обмежений бюджет не дозволяв закуповувати нове обладнання, що впливало на якість виробництва контенту [7]. Філія шукала донорів та грантодавців для покращення технічної бази [7]. Також тоді труднощами були й зміни в програмній політиці та контенті, у результаті реформ було переглянуто програмну сітку, що призвело до скасування деяких передач, які не відповідали новим стандартам або мали низький рейтинг [7]. Наприклад, програма «Концерт вітань» була знята через порушення авторських прав [7]. Іншими проблемами «Суспільного Львів» були і є конфлікти та обурення серед працівників: зміни викликали невдоволення серед колективу, що призвело до публічних протестів та обговорень щодо майбутнього телеканалу [7]. Присутні були також проблеми з висвітленням

важливих подій: моніторинг новин виявив випадки недостатньо збалансованого та повного висвітлення подій, що може впливати на об'єктивність та якість інформації для глядачів [7].

Ці фактори вказують на складний процес адаптації «Суспільне Львів» до нових умов та стандартів, що супроводжується як внутрішніми, так і зовнішніми викликами.

Висновки та перспективи дослідження. Тема проблем Львівського телебачення досліджена, але потребує глибшого аналізу та вивчення. Саме у цій статті вдалося з'ясувати, що журналісти Львівського телебачення мали певні труднощі на своєму шляху, визначено суть проблем та труднощів Львівського телебачення у різні періоди.

Журналісти Львівського телебачення завжди борються за свої права та стараються подавати якісні матеріали, а також намагаються гідно конкурувати з інтернет-телебаченням, підтримуючи роботу традиційного.

Отже, Львівське телебачення загалом має і мало проблеми, які були і в українського телебачення загалом, але також на своєму шляху зустрічалося із власне своїми труднощами. Серед них: змагання та конкуренція традиційного телебачення з інтернет-телебаченням, проблема об'єктивності, чесності та порядності, заангажованості, проблема відстоювання своїх прав, реорганізація та звільнення працівників, плутанина власне між двома львівськими телеканалами, незважаючи на різні назви.

Проте у всі періоди розвитку та труднощів Львівського телебачення, журналісти боролися та борються за свої права, стараються якісно та об'єктивно подавати інформацію, бути незаангажованими. Також добрим би було якось більше зацікавити телеглядача у традиційному телебаченні в найближчому майбутньому, аби інтернет-телебачення не забрало усіх телеглядачів повністю, треба подавати оригінальні новини та можливо, створити цікаві телепередачі, які можна буде побачити тільки на телеканалі з телевізора в прямому ефірі, а в інтернет-телебаченні цього не буде.

Тележурналістам Львівського телебачення важливо вміти бути сучасними, пристосовуватися до потрібних змін, але вміти протистояти тиску, боротися за свої права та залишатися чесними працівниками медіа.

Список використаної літератури

1. Бабенко В. Інформаційний перехід телебачення на нові платформи мовлення: український досвід. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2014. Вип. 39. С. 117-123.
2. Паславський І. Українське телебачення: проблемно-змістовий аналіз. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2022. Вип. 51. С. 81-88.
3. ТРК «Львів» ліквідували, а Суспільне так і не створили, – з дискусії у Львові. *Четверта студія*. URL: <https://4studio.com.ua/novyny/trk-lviv-likviduvaly-a-suspilne-tak-i-ne-stvoryly-z-dyskusi-y-u-lvovi> (дата звернення: 10.04.2025).
4. Суспільне Львів. Суспільне : сайт. URL: <https://suspilne.media/lviv> (дата звернення: 10.04.2025).
5. Zaxid.net : інтернет-видання. URL: <https://zaxid.net> (дата звернення: 10.04.2025).
6. Львівське телебачення в очікуванні революції. Львівський портал. URL: <https://portal.lviv.ua/article/2005/05/26/141446> (дата звернення: 10.04.2025).
7. Проблеми і перспективи телекомпанії «Львів-ТБ». *Агенція інформації та аналітики «Гал-інфо»*. URL: https://galinfo.com.ua/articles/problemy_i_perspektyvy_telekompanii_lvivtb_231181.html (дата звернення: 10.04.2025).
8. Ліщенко Ю. Телекомпанія «Львів-ТБ» – це не ТРК «Львів»! *Високий замок*. URL: <https://wz.lviv.ua/statti/157174-telekompaniia-lviv-tb-tse-ne-trk-lviv> (дата звернення: 10.04.2025).

References

- 4studio.com.ua. (2018, June 27). TRK Lviv likviduvaly, a Suspilne tak i ne stvoryly: z dyskusi-y u Lvovi [TRK Lviv was liquidated, but Suspilne has not yet been created: from the discussion in Lviv]. <https://4studio.com.ua/novyny/trk-lviv-likviduvaly-a-suspilne-tak-i-ne-stvoryly-z-dyskusi-y-u-lvovi>
- Babenko, V. (2014). Information transition of television to new broadcasting platforms: Ukrainian experience. *Bulletin of Lviv University. Journalism Series*, (39).
- Gal-info. (2016, June 13). Problemy i perspektyvy telekompanii «Lviv TB» [Problems and prospects of the TV company «Lviv TB»]. https://galinfo.com.ua/articles/problemy_i_perspektyvy_telekompanii_lvivtb_231181.html
- Lishchenko, Y. (2025, January 22). Telekompaniia «Lviv-TB» – tse ne TRK «Lviv»! [The TV company «Lviv-TB» is not TRK «Lviv»!]. *Vysoky Zamok*. <https://wz.lviv.ua/statti/157174-telekompaniia-lviv-tb-tse-ne-trk-lviv>
- Lvivskyi Portal. (2005, May 26). Lvivs'ke telebachennia v ochikuvanni revoliutsii [Lviv television awaiting a revolution]. <https://portal.lviv.ua/article/2005/05/26/141446>
- Paslavskyi, I. (2022). Ukrainian television: problem-content analysis. *Bulletin of Lviv University. Journalism Series*, (51).
- Suspilne Lviv. (n.d.). <https://suspilne.media/lviv> (accessed April 10, 2025)
- Zaxid.net. (n.d.). <https://zaxid.net> (accessed April 10, 2025)

Надіслано до редакції 14.04.2025 р.